

Garand, Rough
miluju music a ty na ní žárlíš
tak, kdo je tu Otello a s kým teď spíš
tak pojď sem blíž, musím ti něco říct
když milovat tě bylo jak nýst kříž

V tom co dělám jsem dítě
furt polapenej do sítě fest
držím se cílů jak klíště
ale ve vztahu nebyl jsem vítěz
já vim to moc dobře, chtěla jsi víc
ale už jsem nevěděl, jak ti vyjít vstříc
rozpory, prosby, válka a mír
byla to klec, no to psal Shakespeare
řekni mi kdy byl zlom, kdy nám setli kly
už je to pryč, už máš svůj klid
bylo peklo vidět prázdněj byt
říkalas pojď už spát
ale já ve studiu to psal dál
hrotil to nonstop jak zápas
nechtěl ztrácet čas, tak
ztratil jsem tebe, musela jsi jít
snad máš, co jsi chtěla mít
klidně to mějte za měkkej song, já
žiju život, ne nejsem stroj
tak bejby nech mě nosit chain
bude mě stahovat k zemi
už je moc pozdě volat may day
mí prokletí budou ty ženy
říkalas chtěla bych s tebou bejt
ale ty rány už nejdou smejt
prej MC's nebulej, ale
vidím ty osudy, nejste z oceli
a potrefená kachna kejhá
život jsou emoce, i já pro ně dejchám
v uších atmosphere
nad městem sám jako netopýr, oh.

Jsou noci kdy jsem cvok
mám blok, pero, Jacka, led, kam psát
dny jsou dlouhý jak lán
a rána černý kafe s cigárem co snídávám
jsou noci kdy jsem cvok
mám blok, pero, Jacka, led, kam psát
dny jsou dlouhý jak lán
a rána černý kafe s cigárem co snídávám.

Čekal jsem na jednom místě
moc dlouho jak na to Godothovo dítě
přišla jen ta pachut' vášně a
platitickéj lógr co zůstal na dně lázně
psycho dní, a nevím jak to říct
a víc odejít jako vítěz
snažim se najít klid
ale emoce jsou mnohdy jen přítěž
a nevím jak to říct
a víc odejít jako vítěz

snažim se najít klid
ale emoce jsou mnohdy jen přítěž.

Chtěl jsem řešit music
nebejt nonstop můžik
jak mí fellas, podpantofellas
jsem workoholik, to mi láme vaz
ale vážně, zas není vašeň
bez mrazení po zádech
ale to byl asi ten průsmyk
když nestačila ani láska a cit
srdce, pokora, byt
občas jsi tále vyvážela klid
neumim pojmenovat ten stav
ale milovat, to co bylo tam
litovat nebudu nikdy
i když, tohle už nikdy
nechci zažít ty křivdy
chtít odejít navždy
je to víc než chtít, jen vlastnit
je to víc jak spolíhat na slib
a je mi fuk ten fame
ale díky nim vybled ten sen
tohle je life ne román
žádnej Romain Rolland
tak lásko měj se fajn
nakonec zůstal jsem chine
vždyť to víš.

Jsou noci kdy jsem cvok
mám blok, pero, Jacka, led, kam psát
dny jsou dlouhý jak lán
a rána černý kafe s cigárem co snídávám
jsou noci kdy jsem cvok
mám blok, pero, Jacka, led, kam psát
dny jsou dlouhý jak lán
a rána černý kafe s cigárem co snídávám.